

Nr 97.

Av herr **Larsson, Sam, m. fl.**, om nedsättning av tullsatserna på industrimaskiner, som ej tillverkas inom landet.

Som bekant har kungl. generaltullstyrelsen hos Kungl. Maj:t anhållit om utredning för en revision av gällande tulltaxor i tekniskt hänseende. Det synes oss att en dylik utredning, därest den kommer till stånd, icke kan undgå att upptaga frågorna om inarbetande av de s. k. tilläggstullarna i den ordinarie tulltaxan. Därvid torde man icke kunna komma förbi frågan, huruvida ifrågavarande tullsats, vilka tillkommit för att möta tillfälliga omständigheter, även till sin storlek motsvara de nuvarande förhållandena. En revision av tulltaxorna kan därför troligen icke inskränkas till det rent tekniska. Under sådana förhållanden synes det oss lämpligt att särskilt framhäva ett område, där en saklig omprövning av tullsystemet förefaller befogad. Vi äro emellertid angelägna att framhålla, att det spörsmål, som beröres i den fortsatta framställningen, på intet sätt är avhängigt frågan, huruvida den begärda tekniska revisionen av tulltaxorna kommer till stånd.

Den svenska industriens förmåga att i den skarpa konkurrensen med utlandet framställa sina produkter med minsta möjliga kostnad är en av de viktigaste förutsättningarna för vårt nuvarande och framtida välstånd. Ur denna synpunkt är det av stor betydelse att statsmakterna icke lägga hinder i vägen för industriens utveckling på nya områden eller för dess modernisering. Med hänsyn härtill är det ett viktigt önskemål att industrimaskiner kunna inköpas till billigt pris. Vår egen högt utvecklade maskinindustri fyller endast en del av sitt eget och andra industrigenrens behov av arbetsmaskiner. Emellertid ingår i tullsystemet, under stat. nr 1804, en tullsats av 10 % å värdet av maskiner, ej särskilt specificerade. Under denna rubrik torde återfinnas flertalet av sådana industrimaskiner, vilka ej framställas inom landet. Den år 1933 vidtagna höjningen av minimitullen från 5 procent till 15 procent av värdet å åtskilliga slag av maskiner och apparater drabbar även delvis samma kategori.

Ifrågavarande tullsats ha tydligen karaktären av ren finanstull. Det är svårt att närmare angiva i vilken utsträckning förhållandet drabbar den svenska industrins internationella konkurrenskraft, respektive tillför staten inkomster, men en föreställning därom torde kunna utvinnas ur den tabell över införsel och tullintäkter jämlikt stat. nr 1804, vilken bifogas såsom bilaga. I varje fall synes det oss uppenbart, att den statsfinansiella betydelsen av tullsats på sådana industrimaskiner, vilka icke tillverkas inom landet, måste vara ringa i jämförelse med betydelsen för hela folkhushållet av att underlätta industrins modernisering och expansion. Våra närmaste

grannländer hava också beaktat detta förhållande. Sålunda är det i Norge föreskrivet, att Tolddepartementet må medgiva nedsättning av eller befrielse från tullar å maskiner, motorer och apparater, när det kan styrkas att förhållandevis liknande fabrikat icke tillverkas inom landet. Och i Finland få lantbruksmaskiner och apparater ävensom träbearbetnings- och pappersindustrimaskiner införas utan tull, om importören kan ådagalägga att fabriken ifråga alls icke eller i blott ringa utsträckning äro föremål för inhemsk tillverkning.

Vi vilja icke nu taga ståndpunkt till frågan på vilket sätt ett dispensförfarande efter grannländernas mönster lämpligen skulle kunna införas hos oss. Men vi äro övertygade om att en undersökning av tullbelastningen på sådana industrimaskiner, som icke tillverkas inom Sverige, kommer att ådagalägga lämpligheten av att på någon väg åstadkomma en avsevärd lindring av ifrågavarande tullsatser.

Med anledning av vad vi ovan anfört, och med särskild hänsyn till lämpligheten att kunna stimulera den industriella verksamheten för den händelse att symtomen på begynnande avmattning i nuvarande högkonjunktur skulle tilltaga i omfattning och betydelse, få vi härmed föreslå,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning i syfte att tullsatserna på industrimaskiner, som ej tillverkas inom landet, må kunna kraftigt beskäras, samt om framläggande för riksdagen av de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 22 januari 1938.

Sam Larsson.

Elof B. Andersson.

D. Hansén.

B. v. Stockenström.

J. Bergman.

Bilaga.

Stat. nr 1804		
Införsel		Tullintäkt 1,000 kr.
Ton	1,000 kr.	
2,459	6,951	695
2,728	6,917	692
1,623	5,339	534
1,237	4,249	425
1,515	5,944	594
2,001	6,425	642
1,819	6,882	688